

TĂTĂRESCU, GHEORGHE

Om politic

N. 21 dec. 1886, Craiova - m. 28 mart. 1957, București.

Frate cu Alexandru și Emanoil Tătărescu, fiul generalului Nicolae Tătărescu și al Speranței n. Pârâianu, dintr-o veche familie boierească din Oltenia.

Studii: clasele primare la Institutul *Jules Javet* cu examen și certificat de absolvire la Școala *Obedeanu*; Liceul *Carol I* din Craiova. Licențiat în drept la București. Doctor în drept la Paris (1912).

Membru de onoare al Academiei

Române (1937).

La revenirea în țară se înscrie în Baroul Gorj și colaborează la diverse publicații. A luat parte ca locotenent la războiul de reîntregirea neamului.

Membru al Partidului Național Liberal, fiind deputat din 1919; subsecretar de Stat la Interne (1923-1926 și 1927-1928); secretar general al P.N.L. (1931); ministru la Industrie și Comerț (1933-1934), în guvernul I.G. Duca; președintele Consiliului de Miniștri (1934-1937) și ministrul Apărării Naționale (1934); al Armamentului (1934, 1936-1937); al Afacerilor Străine (1934); al Internelor (1937).

A sprijinit conducerea autoritară a lui Carol al-II-lea, fiind secretar de Stat și consilier de Coroană (1938); ambasador la Paris (1938-1939); președintele Consiliului de Miniștri (1939-1940); vice-președinte al Frontului Renașterii Naționale (1940). În ultima perioadă a războiului încearcă o coaliție a forțelor democratice, dar respins de partidele istorice se apropie de forțele de stânga. În guvernul Petru Groza este vicepreședintele Consiliului de Miniștri și la Afacerile Străine (1945-1947). Încearcă să se opună măsurilor de etatizare a economiei, dar e nevoit să se retragă (1947).

Are domiciliul obligatoriu la București, și moșia Poiana - Gorj. Este arestat în 1950 și dus la Sighet. Eliberat în 1955 fără să fi fost judecat. Moare în 1957 de morbul lui Pott, boală contactată în detenție.

Opera: **Răspunderile** (1918); **Le Régime électoral et parlementaire en Roumanie** (1912); **Relele organice ale armatei noastre** (1913) ș.a.